

АНДРЕЯ ИЛИЕВ

ДОЧКО

chitanka.info

Дочко е голям шеф. Обаче в блока е нула. Защо ли? Щото пере. Шо да не пере? И аз пера. Как няма да помогам на жената в прането, когато тя ми помага в готвенето?

Обаче това теле Дочко, дето пере, ами и простира. Е, те това не можем да му простим ние, комшиите!... Той разправял, че го мразим, защото не слизал да играе карти в беседката. Глупости! Кой ти има време в тия години за такива празни работи?... Да, бе — карти... Няма да пека чушки, ами ще си губя времето с терци...

Дочкова му работа... Оня ден си правя кефа — разхождам кучето — и гледам го: и той облекчава тяхното.

Ха да завържем лаф, ама идва дъщеричката му — към четиригодишна, сериозна като него и синеока като майка си. (Казах ли ти, че Дочковица е блондинка? Не? Е, сега знаеш!)

— Тате?

— Да, миличко.

— Тате, ти спиш ли със секретарката си?

— Не — хълъцна той.

Тя го гледаше с вдигнато нагоре бяло лице. Смля отговора и пак:

— Защо, тате?

Дочко смени няколко цвята на лицето си. Отговори чак след един век:

— Майка ти не разрешава.

И беше искрен. На, честен кръст!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.